

แผนการดำเนินงาน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี
อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามสภาพความต้องการของประชาชน และประมวลเพื่อนำไปสู่การดำเนินงานตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนการดำเนินงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้นำองค์กรใน หมู่บ้าน,ตำบล ตลอดจนภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลตามเจตนารมณ์ ของผู้บริหารและรัฐบาลในอันที่จะกระจายรายได้ กระจายความเจริญลงสู่ภูมิภาคเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี
ตุลาคม ๒๕๖๖

บทนำ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการวางแนวทางจัดทำแผนการดำเนินการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ และได้นำโครงการจากข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ มาบรรจุไว้ในแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ไปแล้วนั้น

บัดนี้ ถึงหัวระยะเวลาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี จะต้องจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีรายละเอียดและสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ลักษณะของแผนพัฒนาประจำปี

แผนการดำเนินงานประจำปี คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นแนวทาง และรายการประสานแผนงานและโครงการของจังหวัด อำเภอ ตำบล และของ หมู่บ้าน ซึ่งแผนการดำเนินงานประจำปี มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาตำบลสี่ปี ในลักษณะการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีนั้น จะนำกรอบและนโยบายของแผนพัฒนาตำบลสี่ปี มาเป็นแนวทาง

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีดังนี้

- (๑) เพื่อให้การพัฒนามีเป้าหมายชัดเจน กำหนดนโยบายแนวทางแผนงานโครงการในการพัฒนาหรือแก้ไขสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของอำเภอ จังหวัดและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๒) เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพไม่ซ้ำซ้อนกับการบริหารงานของส่วนราชการอื่น
- (๓) เพื่อให้การพัฒนาในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดีสอดคล้องกับนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

๓. ขั้นตอนการดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

- (๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแผนงาน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนการดำเนินงาน เสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒) คณะกรรมการพัฒนาร่างแผนการดำเนินงาน แล้วเสนอผู้บริหารท้องถิ่นประกาศเป็นแผนการดำเนินงาน ทั้งนี้ให้ปิดประกาศแผนการดำเนินงานภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ประกาศ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันและต้องปิดประกาศอย่างน้อย ๓๐ วัน

๔. ประโยชน์ของการจัดทำแผนการดำเนินงาน

- (๑) เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดีซึ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายที่จะดำเนินการ
- (๒) มีนโยบายและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาอำเภอ จังหวัด

สารบัญ

		หน้า
ส่วนที่ ๑	วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคำบลและ แนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล	๕
ส่วนที่ ๒	บัญชีสรุปจำนวนโครงการและงบประมาณ แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗	๑๑
ส่วนที่ ๓	สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน นโยบายและศักยภาพ	๑๕
ส่วนที่ ๔	บัญชีแผนงาน/โครงการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๑๙

ส่วนที่ ๑

วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนăt้าบล
และแนวทางการพัฒนาขององค์
การบริหารส่วนตำบล

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี
อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ส่วนที่ ๑

วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาดำบลและแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑. วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี

เพื่อให้แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยรวมในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจการเมือง สังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสม และพัฒนาท้องถิ่นให้ครอบคลุมไปทุกแผนการพัฒนาทุกแผนงานและโครงการ เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นให้เกิดความสะอาด สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การให้บริการด้านสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า รวมทั้งการปรับปรุงระบบงานและการพัฒนาบุคลากรที่จะปฏิบัติงานเพื่อการบริหารประชาชนและพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนา

จุดมุ่งหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี

๒.๑ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓. พัฒนารฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิด สร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ สังคม

๔. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนรวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๒.๒ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

๑. พัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทย สู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

๒. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคง

๓. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

๔. การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางสังคมและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๕. การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๓ สอดคล้องกับนโยบายกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่วางกรอบไว้

๑. บ้านเมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม และประโยชน์สุขของประชาชน
๒. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง มีการบริหารจัดการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและมีการบูรณาการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาระบบการกำกับดูแลภาคประชาชนต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น
๔. สร้างกลไกตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔ นโยบายกรมการปกครอง

๑. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
๒. ส่งเสริมสังคมประชารัฐ
๓. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก้าวหน้า
๔. การพัฒนาแบบแผนวิถีชีวิต/และระบบประชาธิปไตย
๕. อำนวยความเป็นธรรมและเป็นที่ยิ่งของประชาชน

๒.๕ วิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์

๑. การเสริมสร้างการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการพัฒนาแบบบูรณาการ
๒. การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการท่องเที่ยว
๓. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม
๔. การเสริมสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมไปสู่เมืองน่าอยู่

๒.๖ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของอำเภอยางตลาด

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ มีงานทำ และมีรายได้ในการครองชีพ
๒. สนับสนุนผู้ประกอบการที่มาลงทุนในท้องถิ่นโดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตร
๓. ให้มีการพัฒนาด้านแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นฐานในการเปิดทางไปสู่ประตูอินโดจีน

๒.๗ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี

๑. ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวกยุติธรรม
 - ๑.๑ แนวทางการพัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่นและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ๑.๒ แนวทางการรักษาความสงบภายใน
๒. ด้านทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อม
 - ๒.๑ แนวทางการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและการนำมาใช้ประโยชน์
 - ๒.๒ แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณสุข
 - ๒.๓ แนวทางการพัฒนาด้านสังคม
 - ๒.๔ แนวทางการพัฒนาด้านการจัดความยากจน
 - ๒.๕ แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

๓. ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

- ๓.๑ พัฒนาการผังเมืองบริหารจัดการที่ดิน
- ๓.๒ แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ
- ๓.๓ การพัฒนาการเกษตรแบบบูรณาการ

๔. ด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๔.๑ แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๔.๒ แนวทางการพัฒนาด้านจิตใจและคุณธรรม
- ๔.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างชุมชนปลอดภัยเสถียรและอาชญากรรม
๕. ด้านเศรษฐกิจฐานราก
- ๕.๑ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน
- ๕.๒ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง
๖. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา
- ๖.๑ แนวทางการพัฒนาระบบการศึกษา
- ๖.๒ แนวทางพัฒนาระบบสารสนเทศและการกระจายข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลทั่วไปของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง

อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอยางตลาด ๑๔ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๑ กิโลเมตร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดตำบลอุ้มเม่า	อำเภอยางตลาด
ทิศใต้	ติดตำบลหัววัง	อำเภอยางตลาด
ทิศตะวันออก	ติดตำบลหลุบ	อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และตำบลโนนศิลาเลิง อำเภอฆ้องชัย
ทิศตะวันตก	ติดตำบลอุ้มเม่า	อำเภอยางตลาด

๑.๒ เนื้อที่

เนื้อที่ทั้งหมด ๓๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๐๐๐ ไร่

๑.๓ ภูมิประเทศ

ตำบลนาดี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เป็นที่นาและที่ไร่ ได้รับน้ำจากคลองชลประทานลำปาว พื้นที่นาทางด้านทิศตะวันออกของลำน้ำพานมักประสบปัญหาจากน้ำท่วม พื้นที่นาทางด้านทิศใต้ จดหนองเลิงโกโกลเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่

๑.๔ จำนวนหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน ๙ หมู่บ้าน

๑.๕ ห้องถิ่นอื่นในตำบล

จำนวนเทศบาล	-	แห่ง
จำนวนสุขาภิบาล	-	แห่ง

๑.๖ ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๕,๖๔๓ คน แยกเป็นชาย ๒,๗๑๗ คน หญิง ๒,๙๒๖ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๗๘ คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๖๖๗ ครัวเรือน

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๑ อาชีพ ประชากรในตำบลนาดีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา เป็นอาชีพหลัก อาชีพเสริมได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงวัว

๒.๒ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โรงสี ๑๒ แห่ง

๓. สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๔	แห่ง
โรงเรียนประถมศึกษา	๓	แห่ง (พร้อมขยายโอกาส)
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	๔	แห่ง
ห้องสมุดประชาชน	๒	แห่ง

๓.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

วัด/สำนักสงฆ์	๖	แห่ง
สำนักสงฆ์สังฆมณีวิเวกธรรม	๑	แห่ง

๓.๓ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านปอแดง	๑	แห่ง
--------------------------------------	---	------

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ศูนย์ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตำบลนาดี	๑	แห่ง
------------------------------------	---	------

๔. การบริการพื้นฐาน

๔.๑ การคมนาคม

มีทางหลวงชนบทเป็นถนนลาดยาง ๑ สาย ถึงตัวจังหวัดระยะทาง ๑๑ กิโลเมตร อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอขามเฒ่า ๑๔ กิโลเมตร มีถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ๓ สาย ลาดยาง ๑ สาย ลูกครึ่ง ๒ สาย มีรถโดยสารถึงตัวจังหวัดกาฬสินธุ์

๔.๒ การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ทั้ง ๔ หมู่บ้าน ครอบคลุมครัวเรือน

๔.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำน้ำ , ลำห้วย	๒	สาย
บึง, หนองและอื่น ๆ	๓	แห่ง

๔.๔ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นและสามารถใช้งานได้

ฝาย/พรางเก็บกักน้ำ	๑	แห่ง
บ่อน้ำตื้น	๕๒๕	แห่ง
ประปาหมู่บ้าน	๔	แห่ง

๕. ข้อมูลอื่น ๆ

๕.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

มีลำน้ำพานไหลผ่านทางทิศตะวันออกของตำบล และมีหนองเล็งไก่โอกมีเนื้อที่ ประมาณ ๓,๖๐๐ ไร่ ซึ่งมีปลาชุกชุม

๕.๒ มวลชนจัดตั้ง

อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	จำนวน	๑๒๔	คน
อาสาสมัครตำรวจชุมชน	จำนวน	๑๖	คน

๖. ศักยภาพในตำบล

ก. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๑) จำนวนบุคลากร	๔๕	คน
ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๓๒	คน
ตำแหน่งในส่วนการคลัง	๔	คน
ตำแหน่งในส่วนโยธา	๔	คน

รายงานสถานการณ์คลัง

การบริหารงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๑.๑ รายรับจริง จำนวน ๔๙,๒๐๖,๓๖๕.๑๘ บาท ประกอบด้วย

หมวดภาษีอากร	จำนวน	๕๒,๒๖๓.๑๐	บาท
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	จำนวน	๑๔๙,๗๒๒.๐๗	บาท
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	จำนวน	๗๘,๓๓๗.๒๔	บาท
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค และกิจการพาณิชย์	จำนวน	๑,๓๕๙,๐๔๒.๐๐	บาท
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	จำนวน	๒๕๐,๑๐๐.๐๐	บาท
หมวดรายได้จากทุน	จำนวน	๒,๔๒๐.๐๐	บาท
หมวดภาษีจัดสรร	จำนวน	๑๙,๓๕๘,๓๒๓.๐๒	บาท
หมวดเงินอุดหนุน	จำนวน	๒๗,๙๕๖,๑๕๗.๗๕	บาท

๑.๒ เงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุดูฤประสงค จนวน ๗,๗๗๐,๕๐๐.๐๐ บาท

๑.๓ รายจ่ายจริง จำนวน ๔๒,๓๐๕,๙๗๐.๖๑ บาท ประกอบด้วย

งบกลาง	จำนวน	๑๐,๘๙๖,๖๒๓.๐๐	บาท
งบบุคลากร	จำนวน	๑๔,๒๘๑,๒๖๓.๘๕	บาท
งบดำเนินงาน	จำนวน	๑๔,๐๙๔,๕๒๔.๗๖	บาท
งบลงทุน	จำนวน	๑,๒๗๘,๖๐๐.๐๐	บาท
งบเงินอุดหนุน	จำนวน	๑,๗๕๔,๙๕๐.๐๐	บาท
งบรายจ่ายอื่น	จำนวน	๐.๐๐	บาท

๑.๔ รายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุดูฤประสงค จำนวน ๗,๗๗๐,๕๐๐.๐๐ บาท

๑.๕ มีการจ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จำนวน ๑๓๒,๘๗๕.๗๑ บาท

๑.๖ รายจ่ายที่จ่ายจากเงินทุนสำรองเงินสะสม จำนวน ๓,๐๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท

๑.๗ รายจ่ายที่จ่ายจากเงินกู้ จำนวน ๐.๐๐ บาท

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เศรษฐกิจขยายตัวด้วยการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คนไทยมีศักยภาพและความสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคมไทยมีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐ นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๔ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ตื่นตัวได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบ ต่าง ๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อ

การพัฒนาภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ภาคความโปร่งใส และภาคความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำ ยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี "ยุทธศาสตร์ชาติ" ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยึดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและ

ภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอาณารัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีต่อกว่า

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะ

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ

ของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกาสังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ

รวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการเข้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เต็ม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์ระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่

ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่ม

เพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถใน

การป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนา
มุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร

จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงาน
ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาท
ภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ
ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ
แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้
ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อน
การพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน
ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางใน
การนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการ
พัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับ
ที่ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผน
ระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตาม
ยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐
กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สอง
ของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีความก้าวหน้าของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันพื้นฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง

ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนাবรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับประกอบด้วย

๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน

ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและ สังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่ บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งใน มิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบล นาดี มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้นำทิศทางของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีให้เหมาะสมกับ สภาวการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเทศไทย จะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจาก ภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหา ผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้ การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่ สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๔๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่

ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ขอลงจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ และต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้ง ในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการแข่งขันมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการหมักกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรายได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึง กระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสียด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครกรกในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๔ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๔ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๔ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๔ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๔ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความ

ยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย คำสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่าง ๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม

โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาคความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องขงความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศไทย ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปูดก้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาดภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่น ๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตุนๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทธรรมาภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก

สรุปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๒๕๘ ง ได้เผยแพร่ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยเนื้อหาระบุว่า พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่าโดยที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรให้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาฯ ที่ภาคทุกภาคส่วนในสังคมไทยทุกระดับได้มีส่วนร่วมดำเนินการ เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังมีสาระสำคัญตามที่แนบท้ายนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เป็นแผนระดับที่ ๒ ที่แปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติและกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีข้างหน้า ตั้งแต่ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ได้กำหนดทิศทางพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิด Resilience เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) และโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-

Circular-Green Economy) เพื่อมุ่งสู่วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนา คือการ “พลิกโฉม” ประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยมีเป้าหมายหลัก ๕ ประการ คือ (๑) การปรับโครงสร้างสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) มุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม (๔) เปลี่ยนผ่านการผลิตและการบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ (๕) สร้างความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงเพิ่มขึ้น

สำหรับหมุดหมายการพัฒนาประเทศ แผนฯ ๑๓ กำหนดไว้ ๑๓ หมุดหมาย ครอบคลุม ๔ มิติการพัฒนา ได้แก่

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบด้วย ๖ หมุดหมาย ได้แก่ หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค และหมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย ๓ หมุดหมาย ได้แก่ หมุดหมายที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๒ หมุดหมาย ได้แก่ หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และ หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ ประกอบด้วย ๒ หมุดหมาย ได้แก่ หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์

๓.๑ วิสัยทัศน์จังหวัด : “กาฬสินธุ์เมืองอาหารปลอดภัย ภูมิปัญญาวิถีถิ่นไทย นำอาศัย ท่องเที่ยว และลงทุน”

๓.๒ พันธกิจ :

๑) ผลักดันให้จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นแหล่งผลิต แปรรูป อาหารปลอดภัยแบบครบวงจร โดยเน้นการพัฒนาการผลิตข้าว GAP ข้าวอินทรีย์ ข้าว GI และการผลิตอาหารตามมาตรฐาน KS

๒) เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ (ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย) โดยเน้นกระบวนการผลิต การแปรรูปและการส่งออก เพื่อเพิ่มมูลค่า

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเน้นการใช้นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

๔) พัฒนาศักยภาพของจังหวัด ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข ภาวะการบริหารจัดการด้านการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพระบบสาธารณสุข เพื่อก้าวไปสู่การเป็นเมือง นำอาศัย นำท่องเที่ยวและนำลงทุน ตามวาระจังหวัด ในการพัฒนาสู่เมืองแห่ง “สุข สวย รวย ดี”

๕) ส่งเสริมการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖) สร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๓.๓ เป้าประสงค์รวม

- ๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด GPP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) อย่างน้อยร้อยละ ๔๐ ของจำนวนตัวชี้วัด

๓.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป อาหารปลอดภัย และพืชเศรษฐกิจหลักแบบครบวงจร
- ๒) ยกระดับผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยนวัตกรรม ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้
- ๓) พัฒนาศักยภาพของจังหวัด ให้เป็นเมืองน่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน
- ๔) พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล
- ๕) สร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัย

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/เป้าประสงค์/ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย/กลยุทธ์การพัฒนา

- ๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป อาหารปลอดภัย และพืชเศรษฐกิจหลักแบบครบวงจร

๑.๑) เป้าประสงค์

มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของการผลิตอาหารปลอดภัย

๑.๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP (ร้อยละ ๖๐ ต่อปี) จากจำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการตรวจรับรอง
 - (๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวปลอดภัยและข้าวอินทรีย์ (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
 - (๓) ร้อยละของเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยจังหวัดกาฬสินธุ์ (KS) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐ ต่อปี)
 - (๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายพืชเศรษฐกิจหลัก (ร้อยละ ๑ ต่อปี)
- #### ๑.๓) กลยุทธ์
- (๑) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์
 - (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน
 - (๓) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของกลุ่มผู้ผลิตอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
 - (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของภาคการตลาด เพื่อสร้างความยั่งยืน และแข่งขันได้ของสินค้าอาหารปลอดภัย
 - (๕) พัฒนาคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักเพื่อเพิ่มมูลค่า

- ๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยกระดับผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยนวัตกรรม ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

๒.๑) เป้าประสงค์

มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผ้าไหมแพรวา (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
 - (๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายสินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชน (ร้อยละ ๑๒ ต่อปี)
- #### ๒.๓) กลยุทธ์
- (๑) วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ผ้าไหมแพรวา ผลิตภัณฑ์ชุมชน และสินค้า OTOP
 - (๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง และยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs

และ Startup จากภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๓) พัฒนาและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ให้มีความเข้มแข็ง และมีเอกภาพ เพื่อสร้างอำนาจต่อรองทางการตลาด

(๔) เพิ่มศักยภาพการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต การแปรรูป การจำหน่าย ผ้าไหมแพรวา สินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้มาตรฐาน แบบครบวงจร

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพของจังหวัด ให้เป็นเมืองน่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน

๓.๑) เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓.๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนถนนที่เชื่อมโยง การค้า การขนส่ง ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง และพัฒนา (๕ สายต่อปี)

(๒) ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของประชาชนชาวกาฬสินธุ์ทุกช่วงวัยที่ได้รับการและการดูแล (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)

(๓) ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสได้รับการจัดสวัสดิการอย่างทั่วถึง (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)

(๔) ร้อยละของหมู่บ้านชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ชุมชนเข้มแข็ง (ร้อยละ ๘๐)

(๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่า (ร้อยละ ๑ ต่อปี)

(๖) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีการจัดตั้ง "จตุรบรรพชยะอันตราย" (ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี)

(๗) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O-NET มัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ร้อยละ ๑ ต่อปี)

(๘) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๒ ต่อปี)

๓.๓) กลยุทธ์

(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และการบริหารจัดการน้ำ เพื่อสนับสนุน การขับเคลื่อนวาระจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน

(๒) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย การดูแลผู้ด้อยโอกาส ตามกรอบกิจกรรม ๓ คี (คนดี รายได้ดี สุขภาพดี)

(๓) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการบูรณาการการจัดการขยะอย่างถูกสุขอนามัย

(๔) พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล

๔.๑) เป้าประสงค์

ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐ

๔.๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) ร้อยละของข้อร้องเรียนจากศูนย์ดำรงธรรมที่ได้รับการแก้ไขเป็นที่ยุติ (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)

(๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)

(๓) การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐที่มีผลการดำเนินงานในรูปแบบประชารัฐ ที่เป็นรูปธรรมอย่างน้อย ๕ เรื่องต่อปี

(๔) ร้อยละของคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)

๔.๓) กลยุทธ์

- (๑) เพิ่มประสิทธิภาพ/คุณภาพในการบริหารจัดการองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน
- (๒) ส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาด้วยกลไกประชารัฐ
- (๓) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ และการเชื่อมโยงข้อมูลด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : สร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัย

๕.๑) เป้าประสงค์

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

๕.๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) สถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดี ๓ กลุ่ม ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ ๖๐ ต่อปี)
- (๒) อัตราผู้เสียชีวิตต่ออุบัติเหตุจากรางทางบกต่อประชากรแสนคน (ร้อยละ ๑ ต่อปี)
- (๓) ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาเสพติด (ระดับ ๔)
- (๔) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ผ่านเกณฑ์หมู่บ้าน/ชุมชนสีขาว (สถานะ ก =ปลอดภัยเสพติด) (ร้อยละ ๕๐ ต่อปี)

๕.๓) กลยุทธ์

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงภายในและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ปัญหาสังคม
- (๓) ยกระดับมาตรการการแก้ไขปัญหาเสพติด

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๑) วิสัยทัศน์ตำบล
- ๑) พันธกิจตำบล
- ๑) เป้าประสงค์ตำบล
- ๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ตำบล

คำขวัญประจำตำบลนาดี

การเกษตรผสมผสาน	ตามรอยพระราชดำริ
แหล่งผลิตวังงาม	มหาธารลำปาวไหลตลอดปี
ประเพณีแข่งเรือยาว	ชวานาดีไม่ทอดทิ้งกัน
ยึดมั่นวัฒนธรรมประเพณี	สุขภาพดีด้วยวิถีพอเพียง

วิสัยทัศน์ตำบลนาดี (Vision)

การคมนาคมสะดวก	เศรษฐกิจดี	มีความรู้ทันสมัย
ก้าวไกลวัฒนธรรม	เลิศล้ำการศึกษา	พัฒนาการเกษตรผสมผสาน

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๑. ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวก ความยุติธรรม
- ๑.๑ แนวทางการพัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่นและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๑.๒ แนวทางการรักษาความสงบภายใน

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การรักษาความมั่นคงภายใน การพัฒนาระบบบริหาร ภายใต้การบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษา
ความมั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒. ด้านทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

๒.๑ แนวทางการพัฒนา ด้านสาธารณสุข

๒.๒ แนวทางการพัฒนา ด้านสังคม

๒.๓ แนวทางการพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม

๒.๔ แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การรักษาความมั่นคงภายใน การพัฒนาระบบบริหาร ภายใต้การบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๓.๑ การพัฒนาผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๓.๒ แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

๓.๓ การพัฒนาการเกษตรแบบบูรณาการ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนา
ผลผลิตทางการเกษตรและการตลาดอย่างครบวงจร

๔. ด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๑ แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า
ท่อระบายน้ำ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐาน

๔.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างชุมชนปลอดภัยและอาชญากรรม

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การรักษาความมั่นคงภายใน การพัฒนาระบบบริหาร ภายใต้การบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษา
ความมั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕. ด้านเศรษฐกิจฐานราก

๕.๑ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา

คนและสังคมที่มีคุณภาพ

๖. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา

๖.๑ แนวทางการพัฒนาการศึกษา

๖.๒ แนวทางพัฒนาระบบสารสนเทศและการกระจายข้อมูลข่าวสาร

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา

คนและสังคมที่มีคุณภาพ

พันธกิจ (Mission)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
๒. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษา
๔. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น
๕. การทำเกษตรแบบผสมผสานและพอเพียง
๖. ส่งเสริมการสาธารณสุข

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

.....

๑. นโยบาย

๑.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงถนนการคมนาคม ภายในและระหว่างหมู่บ้านให้มีถนนคอนกรีตครบทุกสาย

๑.๑.๒ ปรับปรุงและจัดให้มีแหล่งน้ำกินน้ำใช้ และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

๑.๑.๓ ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดทำเอกสารสิทธิ์ให้กับราษฎรมีสิทธิในที่ทำกินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

๑.๑.๔ จัดให้มีการปรับปรุง ขยายเขตบริการไฟฟ้า ไฟแสงสว่าง ให้สามารถบริการได้อย่างเพียงพอ

๑.๒ ด้านคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข

๑.๒.๑ ส่งเสริมให้เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับให้ได้มีโอกาสศึกษาต่อและมีกิจกรรมด้านวิชาชีพ

๑.๒.๒ ส่งเสริมการสนับสนุนการจัดบริการสาธารณสุขในระดับหมู่บ้าน ตามรูปแบบการสาธารณสุขมูลฐาน

๑.๒.๓ พัฒนาคุณภาพสมองของประชาชนไทย ส่งเสริมให้มีการใช้เกลือและสารไอโอดีนทุกหลังคาเรือน

๑.๓ ด้านการประกอบอาชีพ การมีงานทำและรายได้

๑.๓.๑ ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพเสริม หรืออุตสาหกรรมและพัฒนากิจการหัตถกรรมในครัวเรือน พร้อมทั้งจัดหาตลาดรองรับผลผลิต

๑.๓.๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเลี้ยง ไก่-สุกร-โค-กระบือ ไข่ใช้บริโภคและใช้งานการเกษตร

๑.๓.๓ ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มราคาของผลิตภัณฑ์โดยจัดหาตลาดและวิทยากรอบรมให้ความรู้

๑.๓.๔ ส่งเสริมให้มีการประกอบไร่สวนผสม เพื่อลดอัตราเสี่ยงในการขาดทุนและตลาดที่จะรองรับ

๑.๔ ด้านอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม

๑.๔.๑ พัฒนาและปรับปรุงทรัพยากรธรรมชาติสภาพแวดล้อมให้เป็นสถานที่พักผ่อน ปลูกไม้

๑.๔.๒ ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น ประเพณีสงกรานต์ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา เป็นต้น

๑.๔.๓ ส่งเสริมการปลูกป่าตามสองข้างถนนลูกรัง หัวไร่ ปลายนา เพื่อเพิ่มพื้นที่ของป่าไม้

๑.๕ ด้านการพัฒนาและปรับปรุงสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๕.๑ ปรับปรุงสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อรองรับการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๕.๒ ปรับปรุงการบริการประชาชนให้ได้รับความ สะดวกและรวดเร็วประหยัดเวลา เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากร

๑.๕.๓ เร่งรัด/จัดทำแผนที่ภาษี เพื่อให้สามารถบริการประชาชนและเป็นการเพิ่มรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่และมีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น
- ๒.๒ เพื่อพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติให้มีคุณภาพและมีสุขภาพถ้วนหน้า สามารถพึ่งตนเอง ทางด้านสาธารณสุขตามวิธีการสาธารณสุขมูลฐานได้
- ๒.๓ เพื่อเพิ่มผลผลิตรายได้ และ การมีงานทำ ลดปัญหาการอพยพไปทำงานต่างจังหวัด
- ๒.๔ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่ดีให้คงอยู่ต่อไป
- ๒.๕ เพื่อรองรับการให้บริการบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ลำดับความสำคัญ

๓.๑ การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านและภายในหมู่บ้านไม่สะดวกเนื่องจากผิวจราจรชำรุด/ถนนคอนกรีตยังไม่ครบทุกสาย

- ๓.๒ การขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓.๓ แหล่งน้ำกินน้ำใช้ในพื้นที่ไม่เพียงพอตลอดทั้งปี ต้องหาซื้อจากหมู่บ้านอื่น
- ๓.๔ ผลผลิตทางการเกษตร ราคา รายได้ตกต่ำไม่คุ้มทุนการผลิต และไม่มิตลาดรองรับ
- ๓.๕ การบริการสาธารณสุขในหมู่บ้านไม่ต่อเนื่องเพราะ อสม.ที่ทำหน้าที่ให้บริการไม่ได้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง

พันธกิจ (Mission)

๑. การพัฒนาท้องถิ่น โดยยึดแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน และยึดถือขนบธรรมเนียมและประเพณี อันดีงามของท้องถิ่น

๒. ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับความสะดวก

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีการพัฒนาอาชีพตามศักยภาพของพื้นที่ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

พอเพียง

๔. ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และความสงบเรียบร้อย โดยประสานงานกับชุมชนและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

๕. เพิ่มศักยภาพของบุคลากรในการบริหารและจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๖. ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

๗. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จุดมุ่งหมาย

๑. ยกระดับการคมนาคมและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้มาตรฐานเพียงพอ สะดวกรวดเร็ว

๒. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุก ๆ ด้าน

๓. ส่งเสริมอาชีพและยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชน

๔. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและสืบสารศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน

๕. ลดภาระการขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร

๖. ส่งเสริม พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. การส่งเสริมและพัฒนาาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

๘. ลดปัญหา ยาเสพติดและความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่

๙. การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในพื้นที่มีเพิ่มมากขึ้น

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัด

๑. การพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

- ๑.๑ ส่งเสริมการศึกษา ประเพณีและวัฒนธรรม
- ๑.๒ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล
- ๑.๓ ส่งเสริมการสาธารณสุขและการจัดระบบสวัสดิการสังคมและคุ้มครองสิทธิของประชาชน
- ๑.๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๑.๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค
- ๑.๖ การส่งเสริมการมีอาชีพ รายได้ และความเข้มแข็งของชุมชน
- ๑.๗ ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต
- ๑.๘ การบูรณาการป้องกันแก้ไขปัญหาสาธารณสุขภัยและเร่งรัดช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย
- ๑.๙ ส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งครอบครัว
- ๑.๑๐ ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๑.๑๑ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า การบริการ และอุตสาหกรรม

๒. การพัฒนาการผลิตทางการเกษตร

- ๒.๑ เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- ๒.๒ เพิ่มสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานและปลอดภัย (GAP)
- ๒.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๒.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์สารสนเทศข้อมูลทางการเกษตร
- ๒.๕ การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียง

- ๒.๖ ส่งเสริมให้มีการใช้ปัจจัยการผลิตที่มาจากอินทรีย์ชีวภาพที่มีคุณภาพ

๓. การพัฒนาผ้าไหมแพรวา

- ๓.๑ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
- ๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการ
- ๓.๓ ส่งเสริมประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตผ้าไหมแพรวาและผ้าทอพื้นเมือง
- ๓.๔ การเชื่อมโยงผ้าไหมแพรวากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ๓.๕ ส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและระบบควบคุมคุณภาพ
- ๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาสร้างเครือข่ายด้านการตลาด
- ๓.๗ การวิจัยและการพัฒนาการผลิตผ้าไหมแพรวา

๔. การพัฒนาการท่องเที่ยว

- ๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานด้านการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๔.๒ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๔.๓ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการด้านการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๔.๔ จัดตั้งและพัฒนาศูนย์บริการข้อมูลเศรษฐกิจการค้าและการท่องเที่ยว
- ๔.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๔.๖ ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการให้บริการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- ๑.๑ ส่งเสริมการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๑.๒ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล
- ๑.๓ ส่งเสริมการสาธารณสุขและการจัดระบบสวัสดิการสังคมและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน
- ๑.๔ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ
- ๑.๕ การเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสของผู้สูงอายุคนพิการและผู้ด้อยโอกาส
- ๑.๖ สนับสนุนบทบาทของสตรีในท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๗ การส่งเสริมการมีอาชีพรายได้ และความเข้มแข็งชุมชน
- ๑.๘ การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ๑.๙ ส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งครอบครัว
- ๑.๑๐ ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๑.๑๑ สร้างความเข้มแข็งของระบบตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๑.๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- ๑.๑๓ การเพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้บริการภาครัฐ
- ๑.๑๔ ส่งเสริมสนับสนุนประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน
- ๑.๑๕ ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๑.๑๖ การบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยและเร่งรัดช่วยเหลือฟื้นฟู

ผู้ประสบภัย

- ๑.๑๗ ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรให้เหลือน้อยที่สุด
- ๑.๑๘ การรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่
- ๑.๑๙ ส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรมพัฒนาอาชีพ รองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๑.๒๐ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

๒. การพัฒนาการผลิตอาหารคุณภาพ ด้วยการเกษตรที่ดี

- ๒.๑ เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- ๒.๒ เพิ่มสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานและปลอดภัย (GAP)
- ๒.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๒.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์สารสนเทศข้อมูลทางการเกษตร
- ๒.๕ การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พอเพียง

- ๒.๖ ส่งเสริมให้มีการใช้ปัจจัยการผลิตที่มาจากอินทรีย์ชีวภาพที่มีคุณภาพ
- ๒.๗ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๒.๘ ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา

๓. การพัฒนาไหมแพรวาและส่งเสริม ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๓.๑ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
- ๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตผ้าไหมแพรวาและผ้าทอพื้นเมือง
- ๓.๔ การเชื่อมโยงไหมแพรวากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ๓.๕ ส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและระบบควบคุมคุณภาพ
- ๓.๖ ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาดระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
- ๓.๗ การวิจัยการผลิตการตลาดผ้าไหมแพรวา

- ๓.๘ ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓.๙ ส่งเสริมการลงทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ๓.๑๐ ส่งเสริมและต่อยอดจุดเด่นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
- ๓.๑๑ เสริมสร้างอาชีพ ผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรม

สร้างสรรค์

- ๓.๑๒ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการ
- ๓.๑๓ ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- ๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- ๔.๒ เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีศักยภาพ
- ๔.๓ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า การบริการ และอุตสาหกรรม
- ๔.๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
- ๔.๕ การพัฒนาความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชน
- ๔.๖ ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
- ๔.๗ การพัฒนาปัจจัยการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ
- ๔.๘ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ

พัฒนาด้านบริการและการท่องเที่ยว

- ๔.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตอันดีงามของประชาชนในท้องถิ่นทุกประเภท เช่นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ
- ๔.๑๐ การพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์ และการให้บริการ
- ๔.๑๑ ส่งเสริมงานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๔.๑๒ ส่งเสริมพัฒนาความมั่นคงด้านปัจจัยการผลิต ส่งเสริมความมั่นคงในพื้นที่ทำกิน และเพิ่มศักยภาพการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

- ๔.๑๓ ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา

๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๕.๑ พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง
- ๕.๒ พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ๕.๓ พัฒนาด้านผังเมือง
- ๕.๔ พัฒนาระบบการจัดการน้ำ
- ๕.๕ พัฒนาระบบพลังงาน
- ๕.๖ พัฒนาระบบกำจัดขยะ
- ๕.๗ พัฒนาระบบสื่อสาร
- ๕.๘ ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา

๖. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๖.๑ ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๖.๒ เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ๖.๓ ส่งเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และวิถีชุมชน
- ๖.๔ ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าแบบกลุ่มป่าชุมชน อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สนับสนุนจัดการอย่างมีส่วนร่วม

๖.๕ เสริมสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดการระบบกำจัดขยะ ของเสียอันตราย มลพิษทางอากาศโดยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖.๖ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

๖.๗ สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร

๖.๘ ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาอำเภออย่างตลาด

๑. การพัฒนาการผลิตอาหารคุณภาพ ด้วยการเกษตรที่ดี

๑.๑ เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

๑.๒ พัฒนาคุณภาพสินค้าทางการเกษตร

๑.๓ ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

๑.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

๑.๕ การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งและยั่งยืนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๖ ส่งเสริมการตลาดและการขายผลผลิตและอาหารทางการเกษตร

๑.๗ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์และเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๘ ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิตและรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์จำหน่ายผลผลิตทั้งในและนอกพื้นที่

๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๒.๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๒.๓ การบริหารจัดการและเชื่อมโยงองค์กรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๒.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาด้านการค้า การบริการและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเจ้าของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเป็นเจ้าภาพเรียนรู้ในการบริหารจัดการและรักษาสิ่งแวดล้อมและกระจายสู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

๓. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน

๓.๒ ส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตครัวเรือนยากจน

๓.๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนที่ยั่งยืน

๓.๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๓.๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๓.๗ ส่งเสริมการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๘ ส่งเสริมสถาบันครอบครัว

๓.๙ จัดระบบสวัสดิการชุมชน

๓.๑๐ ส่งเสริมการกีฬาและอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่น

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มที่ ๓
(ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และ ร้อยเอ็ด)

๑. วิสัยทัศน์

กาฬสินธุ์เมืองน่าอยู่ แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย และพลังงานทดแทน
ผ้าไหมแพรวาสู่สากล แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการผลิตทางการเกษตรและพลังงานทดแทน
กลยุทธ์

- เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- การพัฒนาความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าการเกษตร
- การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนให้กับเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่าย
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์สารสนเทศข้อมูลทางการเกษตร
- การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินต่อผู้ที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ส่งเสริมให้มีการใช้ปัจจัยการผลิตที่มาจากอินทรีย์ชีวภาพที่มีคุณภาพ
- ความมั่นคงด้านอาหารและการตลาด
- ส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าการเกษตร
- การบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผ้าไหมแพรวา ผลิตภัณฑ์ OTOP และการ

ท่องเที่ยวกลยุทธ์

- ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผู้ผลิต/ผู้ประกอบการและเครือข่าย
- ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตผ้าไหมแพรวาและผลิตภัณฑ์

OTOP

- การเชื่อมโยงผ้าไหมแพรวาและผลิตภัณฑ์ OTOP กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและระบบควบคุมคุณภาพ
- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีศักยภาพ
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกประเภท เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงวัฒนธรรม

เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ ฯลฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคน และสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
กลยุทธ์

- ส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พัฒนามาตรฐานกระบวนการจัดการเรียนการ

สอนทั้งระบบ

- ส่งเสริมการสาธารณสุขและการจัดระบบสวัสดิการสังคมและคุ้มครองสิทธิของประชาชน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติก และเทคโนโลยีสารสนเทศ
- การส่งเสริมสนับสนุนด้านการพัฒนาอาชีพรายได้ และความเข้มแข็งของชุมชน
- ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า การบริการ และอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมี

ประสิทธิภาพกลยุทธ์

- การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ
- การควบคุมป้องกันปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม
- การส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

- การเตรียมความพร้อม เพื่อรับมือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและ

ภัยพิบัติ

สรุปยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

๔.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา : การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจดี มีความรู้ทันสมัย ก้าวไกลทางวัฒนธรรม เลิศล้ำทางการศึกษา พัฒนาเกษตรผสมผสาน

๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวก ความยุติธรรม
๒. ด้านทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อม
๓. ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร
๔. ด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕. ด้านเศรษฐกิจฐานราก
๖. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา

๔.๓ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาจากปัญหา

สภาพปัญหาต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป

๑. สภาพการบริหารบุคคลขาดประสิทธิภาพ ความไม่ต่อเนื่องของการจัดหาบุคคล
๒. ขาดเครื่องมือ/วัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการบรรเทาสาธารณภัยและการบริหารกิจการของ อบต.
๓. การจัดสรรงบประมาณสัดส่วนไม่เพียงพอต่อความต้องการของท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหา
๔. สภาพการเจริญเติบโต ปัญหาของชุมชนสวนทางกับการจัดสรรงบประมาณ

ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ

๑. ราษฎรขาดการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง
๒. ชุมชนขาดการวางแผน

ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม

๑. ปัญหาความเสี่ยงที่อาจเกิดโรคติดต่อ เช่น ไข้เลือดออก โรคพิษสุนัขบ้า
๒. ปัญหาเรื่องยาเสพติดที่มีอยู่บ้าง
๓. ปัญหาเรื่องความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของท้องถิ่น

ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ถนนหนทางชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อไม่ได้มาตรฐาน
๒. ปัญหาเกี่ยวกับร่องระบายน้ำไม่เพียงพอ
๓. ไฟฟ้าสว่างสาธารณะยังไม่ทั่วถึงทุกจุด
๔. ปัญหาระบบประปายังไม่ทั่วถึงและไม่สะดวกและไม่ได้มาตรฐานพอ

ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

๑. ขาดแหล่งน้ำที่ใช้ในการจัดทำระบบชลประทานทุกขนาดเพื่อการเกษตร
๒. ขาดแหล่งน้ำเก็บกักน้ำเพื่อใช้ในหน้าแล้ง

ปัญหาด้านสาธารณสุข

๑. ความไม่ต่อเนื่องในการวางแผน ปฏิบัติอย่างจริงจัง
๒. บุคลากร เครื่องมือไม่เพียงพอในการต่อการให้บริการ

ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมืองการบริหาร

๑. ปัญหาเรื่องการบริหารรัฐราชการของประชาชน
๒. ปัญหาเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร
๓. ปัญหาเรื่องการจัดทำข้อมูล ทะเบียนทรัพย์สินเพื่อใช้ในการจัดเก็บรายได้ของ อบต.
๔. ปัญหาเรื่องขาดวัสดุ - ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงาน
๕. ปัญหาเรื่องประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของ อบต.

ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑. วัสดุ-อุปกรณ์ในการจัดการศึกษาไม่เพียงพอ
๒. หน่วยงานที่จัดการศึกษาขาดการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ชุมชนขาดจิตสำนึกที่ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ความเจริญเติบโตทางการเกษตรสร้างมลภาวะ
๓. เกิดปัญหาอุทกภัยในช่วงฤดูฝน
๔. เกิดปัญหาภัยแล้ง

ส่วนที่ ๒

บัญชีสรุปจำนวนโครงการและงบประมาณ
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี
อำเภอทรายทอง จังหวัดกาฬสินธุ์

บัญชีสรุปจำนวนโครงการและงบประมาณ
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗
องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละของโครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ	คิดเป็นร้อยละของงบประมาณทั้งหมด	หน่วยดำเนินการ
๑.ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวก ๑.๑ แนวทางการพัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่นและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๕๗	๕๐.๐๐	๑๖,๒๖๓,๘๒๐	๖๙.๘๐	อบต.นาดี
๑.๒ แนวทางการรักษาความสงบภายใน	๕	๔.๓๙	๗๓๗,๕๐๐	๓.๑๗	อบต.นาดี
รวม	๖๒	๕๔.๓๙	๑๗,๐๐๑,๓๒๐	๗๒.๙๗	
๒. ด้านทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อม					
๒.๑ แนวทางการพัฒนา ด้านสาธารณสุข	๔	๓.๕๑	๒๒๕,๐๐๐	๐.๙๗	อบต.นาดี อบต.นาดี
๒.๒ แนวทางการพัฒนา ด้านสังคม	๔	๓.๕๑	๑๘๔,๐๐๐	๐.๗๙	อบต.นาดี
๒.๓ แนวทางการพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม	๕	๔.๓๘	๑๔๐,๐๐๐	๐.๖๐	อบต.นาดี
๒.๔ แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๒	๑.๗๕	๗๐,๐๐๐	๐.๓๐	อบต.นาดี
รวม	๑๕	๑๓.๑๖	๖๑๙,๐๐๐	๒.๖๖	

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละของโครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ	คิดเป็นร้อยละของงบประมาณทั้งหมด	หน่วยดำเนินการ
๓. ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร					
๓.๑ พัฒนาการผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	-	-	-	-	-
๓.๒ แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ	-	-	-	-	-
๓.๓ การพัฒนาการเกษตรแบบบูรณาการ	๓	๒.๖๓	๙๐,๐๐๐	๐.๓๙	อบต.นาดี
รวม	๓	๒.๖๓	๙๐,๐๐๐	๐.๓๙	
๔. ด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน					
๔.๑ แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ	๑๕	๑๓.๑๖	๑,๘๗๐,๐๐๐	๘.๐๓	อบต.นาดี
๔.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างชุมชนปลอดภัยเสถียรและอาชญากรรม	๕	๔.๓๙	๒๓๕,๐๐๐	๑.๐๑	อบต.นาดี
รวม	๒๐	๑๗.๕๕	๒,๑๐๕,๐๐๐	๙.๐๓	

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละของโครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ	คิดเป็นร้อยละของงบประมาณทั้งหมด	หน่วยดำเนินการ
๕. ด้านเศรษฐกิจฐานราก ๕.๑ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน	๑	๐.๘๘	๒๐,๐๐๐	๐.๐๙	อบต.นาดี
รวม	๑	๐.๘๘	๒๐,๐๐๐	๐.๐๙	
๖. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา ๖.๑ แนวทางการพัฒนาการศึกษา ๖.๒ แนวทางพัฒนาระบบสารสนเทศและการกระจายข้อมูลข่าวสาร	๙	๗.๘๙	๓,๓๖๒,๕๐๐	๑๔.๔๓	อบต.นาดี
	๔	๓.๕๐	๑๐๒,๒๘๐	๐.๕๔	อบต.นาดี
รวม	๑๓	๑๑.๔๐	๓,๔๖๔,๖๘๐	๑๔.๘๗	
รวมทั้งสิ้น	๑๑๔	๑๐๐.๐๐	๒๓,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๐	

ส่วนที่ ๓

สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน
นโยบายและศักยภาพ

ส่วนที่ ๓

สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน นโยบายและศักยภาพ

1. สภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ 1.1 ปัญหาน้ำท่วมพืชผลการเกษตร 1.2 ปัญหาภัยแล้ง 1.3 ปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน 1.4 ปัญหาในด้านเงินทุนและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตเพื่อการเกษตร 1.5 ปัญหาการรวมกลุ่มออมทรัพย์ และกลุ่มผู้ผลิตเพื่อการเกษตร	- น้ำท่วมพืชผลการเกษตรได้รับความเสียหาย - ที่ดินทำการเกษตรมีน้อยเสื่อมสภาพ และขาดเอกสารสิทธิ์ - ขาดเงินทุน และวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตเพื่อการเกษตร - การรวมกลุ่มออมทรัพย์และกลุ่มการเกษตรมีกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง - ขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตรในฤดูแล้ง
๒. ปัญหาด้านสังคม 2.1 ปัญหาโรคเอดส์ 2.2 ปัญหาเด็กเยาวชนผู้สูงอายุ คนพิการ	- ขาดการเปิดเผยข้อมูลและฟื้นฟูสภาพจิตใจผู้ติดเชื้อเอดส์ - เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการขาดการอุปการะเลี้ยงดู
๓. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๓.๑ ปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก ๓.๒ ปัญหาเรื่องไฟฟ้าแสงสว่างและการขยายเขตไฟฟ้า 3.2 ปัญหาระบบชลประทาน และสะพานข้ามคลองส่งน้ำ 3.3 ปัญหาในด้านการผังเมือง	- การคมนาคมในหมู่บ้านและเชื่อมระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก - ถนนลำเลียงพืชผลการเกษตรไม่สะดวก - ไฟฟ้าและแสงสว่างในหมู่บ้านไม่ทั่วถึง - การขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรไม่ทั่วถึง - การส่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่สะดวก และคลองส่งน้ำตื้นเขิน - ขาดการปรับปรุงทางด้านผังเมือง และการควบคุมอาคาร

ปัญหา	สภาพปัญหา
<p>๔. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ</p> <p>๔.๑ ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๔.๒ ปัญหาแหล่งน้ำดื่ม</p> <p>๔.๓ ปัญหาคลองส่งน้ำชำรุดขาดการปรับปรุงซ่อมแซม</p> <p>๕. ปัญหาด้านสาธารณสุข</p> <p>5.1 ปัญหาการระบาดของโรค</p> <p>๕.๒ ปัญหาด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน</p> <p>๕.๓ ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล</p> <p>๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร</p> <p>6.1 ปัญหาการอบรมความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน</p> <p>6.2 ปัญหาการพัฒนาทางการเมือง</p> <p>7. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>7.1 ปัญหาการขาดวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นแก่การศึกษา</p> <p>7.2 ปัญหาขาดการปรับปรุงอาคาร สถานที่ และสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมแก่การศึกษา</p> <p>7.3 ปัญหาการขาดกิจกรรมเพื่อการพัฒนา กิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติด</p> <p>๗.๔ ปัญหาขาดงบประมาณในการบริหารจัดการ</p> <p>๗.๕ ปัญหาในด้านการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>- มีน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง</p> <p>- แหล่งน้ำธรรมชาติดื่ม</p> <p>- คลองส่งน้ำชำรุด ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษา</p> <p>- เกิดการระบาดของโรคไข้เลือดออกสายพันธุ์ใหม่และโรคเลปโตสไปโรซิส</p> <p>- ขาดการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชน</p> <p>- ขาดระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ดี</p> <p>- การอบรมให้ความรู้ในด้านการเมืองไม่ทั่วถึง และต่อเนื่อง</p> <p>- ประชาชนขาดจิตสำนึกที่ดีทางการเมืองและยึดติดในวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเก่า ๆ</p> <p>- ขาดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน</p> <p>- ขาดการปรับปรุงอาคารสถานที่ และสภาพภูมิทัศน์โดยรวมในสถานศึกษา</p> <p>- ขาดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพระพุทธศาสนาและการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง</p> <p>- งบประมาณในการบริหารจัดการไม่เพียงพอ</p> <p>- ขาดการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเหมาะสม</p>

ปัญหา	สภาพปัญหา
8. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
8.1 ปัญหาน้ำท่วมขัง	- เกิดน้ำท่วมขังหมู่บ้านในฤดูฝนเนื่องจากมีร่องระบายน้ำไม่ทั่วถึง
8.2 ปัญหาการบุกรุกและทำลายป่าไม้	- ราษฎรบุกรุกเข้าทำกินในที่สาธารณประโยชน์และที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์
8.3 ปัญหาการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว	- งบประมาณในการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวมีน้อย

๒. ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปีที่ผ่านมา

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามแผนการดำเนินงานประจำปี องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ๑๕๑ โครงการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวก

จำนวน ๗๘ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

จำนวน ๒๕ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จำนวน ๒ โครงการ

ยุทธศาสตร์ ๔ ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

จำนวน ๓๑ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านเศรษฐกิจฐานราก

จำนวน ๓ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

จำนวน ๑๔ โครงการ

ส่วนที่ ๔

บัญชีรายละเอียดแผนงาน/โครงการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่	โครงการ/กิจกรรม	รายละเอียดของโครงการ/ กิจกรรม	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖											
						ค.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
๔.	โครงการเข้าที่ดินทิ้ง ขยะมูลฝอย	เข้าที่ดินทิ้งขยะมูลฝอย ของตำบลนาดี	๑๒๐,๐๐๐	อบต.นาดี	สำนักงาน ปลัด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
๕.	โครงการจัดตั้ง งบประมาณ ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย ธรรมชาติ ประเภทเงินสำรองจ่าย (งบกลาง)	เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย ในกรณีถูกเงินหรือบรรเทา ความเดือดร้อนของ ประชาชนในเขตตำบล แวงตำบลที่มีอาการขาดการ ได้ล่วงหน้า	๓๐๐,๐๐๐	อบต. นาดี หมู่ที่ ๓-๕	สำนักงาน ปลัด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
๖.	โครงการจัดซื้อวัสดุ สำนักงาน	จัดซื้อวัสดุสำนักงาน เพื่อใช้ ในกิจการงานของ อบต.นา ดี ให้เพียงพอต่อการใช้งาน และการบริการประชาชน	๔๕๐,๐๐๐	อบต.นาดี	สำนักงาน ปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา	✓			✓								✓
๗.	โครงการบำรุงรักษาหรือ ซ่อมแซมทรัพย์สินของ อบต.นาดี	บำรุงรักษาหรือซ่อมแซม ทรัพย์สินของ อบต.นาดี	๘๐,๐๐๐	อบต.นาดี	สำนักงาน ปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
๘.	โครงการจัดซื้อวัสดุ งานบ้านงานครัว	จัดซื้อวัสดุงานบ้านงานครัว เพื่อความสะดวกและเป็น ระเบียบเรียบร้อยของงาน บ้านงานครัว เช่น แปรง ไม้ กวาด น้ำยาล้างจาน ฯลฯ	๓๐,๐๐๐	อบต.นาดี	กองคลัง						✓						✓

บัญชีรายละเอียดโครงการ / กิจกรรม / งบประมาณ
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาคี อำเภอเขาค้อ จังหวัดกาฬสินธุ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวก
แนวทางที่ ๑ ด้านพัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่นและการบริการบ้านเมืองที่ดี

ที่	โครงการ/กิจกรรม	รายละเอียด ของโครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๗									
						พ.ค. ๒๕๖๖	พ.ค. ๒๕๖๗	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	
๓๙.	โครงการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสาร สำหรับพิมพ์เอกสาร ชาว-คำ และเอกสาร สี่ต่างๆ	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสาร สำหรับพิมพ์เอกสาร ชาว-คำ และเอกสาร สี่ต่างๆ ภายในกิจการงานของ อบต.นาคี	๑๙๒,๐๐๐	อบต.นาคี	สำนักงาน ปลัด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
๔๐.	โครงการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก (ค่าครุภัณฑ์)	เพื่อจ่ายเป็นค่าจัดซื้อคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล จำนวน ๒ เครื่อง รวม ๔๔,๐๐๐ บาท ในการใช้งานด้านระบบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ ของ อบต.นาคี	๒๔,๐๐๐	อบต.นาคี	สำนักปลัด กองช่าง					✓					

บัญชีรายละเอียดโครงการ / กิจกรรม / งบประมาณ
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอหาดลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการบริหารการปกครอง ความมั่นคง การอำนวยความสะดวก การอ่านวงความยุติธรรม
แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	รายละเอียด ของโครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖			พ.ศ. ๒๕๖๗										
						ช'ค	ช'ม	ช'อ	ม'พ	ช'ค	ช'ม	ช'อ	อ'ค	ช'ค	ช'ม	ช'อ			
๑.	โครงการณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุจากการจราจร	จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้าน ในช่วงเทศกาลปีใหม่และเทศกาลสงกรานต์	๒๐,๐๐๐	หมู่ ๑-๕	สำนักงาน ปสัด														
๒.	โครงการจ่ายค่าตอบแทน ผู้ปฏิบัติงานหรือช่วยเหลือผู้ประสบ สาธารณภัย	เพื่อจ่ายค่าตอบแทนของสมาชิก อบพร. / ผู้ปฏิบัติงานหรือช่วยเหลือผู้ประสบ สาธารณภัย	๓๐,๐๐๐	อบต.นาดี	สำนักงาน ปสัด										✓				✓
๓.	โครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ หรือการแพทย์ (แผนงาน รักษาความสงบภายใน)	เพื่อจ่ายเป็นค่าเดิม ผงเคมีแห้ง สำหรับเครื่อง ดับเพลิงชนิดกึ่งถังคาร์บอนไดออกไซด์	๕๐,๐๐๐	อบต.นาดี	สำนักงาน ปสัด								✓						

บัญชีรายละเอียดโครงการ / กิจกรรม / งบประมาณ
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภออยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการพัฒนา
แนวทางที่ ๑ การพัฒนาด้านผังเมืองและบริหารจัดการที่ดิน
ไม่ได้จัดตั้งงบประมาณในข้อบัญญัติประจำปี ๒๕๖๗ ในการดำเนินโครงการด้านนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดินเพื่อการพัฒนา
แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ
ไม่ได้จัดตั้งงบประมาณในข้อบัญญัติประจำปี ๒๕๖๗ ในการดำเนินโครงการด้านนี้

